

Производството е по реда на чл.59 и сл. ЗАНН.

Постъпила е жалба от „Еконт експрес“ ЕООД със седалище и адрес на управление в гр...., ЕИК117047646, представлявано от управителя В.Е., чрез адв. Д. от АК-Русе против наказателно постановление (НП) № МН-ЮИБ-21-018/07.10.2021 г., издадено от Началник на РО“Метрологичен надзор-Югоизточна България“ на ГД“ Метрологичен надзор“ към ДАМТН, с което на дружеството, на основание чл.85,ал.2 от Закона за измерванията (ЗИ) е наложена имуществена санкция по т.1 в размер 200 лв. и по т.2 имуществена санкция 200 лв., като и двете нарушения, за които са наложени имуществените санкции по т.1 и т.2 са квалифицирани като такива по чл.44,т.4 от ЗИ. В жалбата се иска от съда да отмени наказателното постановление, като незаконосъобразно, издадено при нарушение на процесуалния и материалния закон.

В съдебно заседание за дружеството-жалбоподател, редовно призовано, не се явява представител. В писмено становище депозирано преди с.з. процесуалния представител на жалбоподателя поддържа жалбата. Представя доказателства.

За АНО в с.з. не се явява представител. В писмено становище процесуалния представител на АНО изразява становище за оставяне на жалбата без уважение и потвърждаване на НП. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е допустима. Подадена е от субекта, посочен в НП като нарушител, в срока по чл.59, ал.2 ЗАНН.

За да се произнесе по законосъобразността на обжалваното НП съдът взе предвид следното.

Административнонаказателното производство е започнало със съставянето на акт за установяване на извършено административно нарушение (АУАН) № Бс-329/21.06.2021 г., съставен от Ант. Ст. К. – гл.инспектор в ГДМН, РОМН ЮБ към ДАМТН.

Фактическата обстановка описана в акта, както и посочените като нарушени законови норми са идентични с тази в НП. НП е издадено от компетентен орган, съгласно чл.94, ал.2 от ЗИ, надлежно оправомощен с представената по делото заповед на председателя на ДАМТН. Разгледано по същество обжалваното НП е незаконосъобразно, поради следното:

От доказателствата по делото се установява, че при извършена проверка на 02.06.2021 г. в обект офис за пощенски и куриерски услуги в гр.... се използват средства за измервания- везна електронна с неавтоматично действие тип EVL+3/6 PK7, сер. №027936 производство на „Еликом Електроник-Георгиев“ КД и везна електронна с неавтоматично действие тип В 150 М, сер. №610353 производство на „Еликом Електроник-Георгиев“ КД, като и двете везни са били без знак от последваща проверка по чл.43, ал.1 от ЗИ, с което дружеството е осъществен състав на нарушение по чл.44, т.4 от ЗИ. Субект на нарушението по чл.44, т.4 от ЗИ е лицето, което използва средството за измерване, тъй като на него е забранено да ги използва без знаците по чл.43, ал.1 от ЗИ. В случая от представения договор за наем и договор за изпълнение на универсални и неуниверсални пощенски услуги по чл.22 от ЗПУ, се установява, че обекта, в който е констатирано нарушението се стопанисва от „ДИТОД“ЕООД като партньор на „Еконт Експрес“ и съгласно чл.87, т.5 на този договор във връзка с изпълнението му е задължение на „ДИТОД“ЕООД да се снабди със съответното оборудване, сред което и електронни везни, което да поддържа при спазване императивните норми на българското законодателство каквото е изискването и на чл.19.1 от договора. От изложеното следва, че лицето ползвало електронните везни в процесния обект е „ДИТОД“ЕООД, което е и субект на констатираното нарушение по чл.44,т.4 от ЗИ, чиято административно наказателна отговорност е следвало да бъде ангажирана с обжалваното НП. Като е съставил НП на друго лице, а именно на „Еконт Експрес“ ЕООД административно наказващият орган му е наложил наказание, за нарушение което това лице

не е извършило, поради което и обжалваното НП е неправилно и незаконосъобразно и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН следва да се отмени.

По направеното искане за присъждане на разноски съдът прие следното: В случая предвид установеното обстоятелство, че жалбоподателят не е извършил нарушението вменено му с обжалваното постановление, разноските следва да се понесат от другата страна-ДАМТН. Жалбоподателят, който е представляван и защитаван по делото от адвокат, на основание чл.65, ал.5 от ЗАНН има право на разноски в размер 360 лв., представляващи адвокатско възнаграждение, които следва да му се заплатят от ДАМТН. Предвид изхода от спора, на ДАМТН не следва да се присъждат разноски.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН, съдът постанови решението си.